

ΜΕΤΑΠΤΩΣΕΙΣ

Χερουβική ἢ λευκοφόρα ἡ ψυχὴ της,
— Ἄγνη ξανθόφωτη παρθένα ὄνειρεμένη —
Εἰς τῶν ματιῶν της τῶν γλαρῶν ἀνεβασμένη
τὶς ἀχτιδιές, σὰν καθαρὸς λάμπει λυχνίτης.
Κι ἀπὸ τὰ μάτια μὲς στὸ εἶναι μου χυμένη,
τὰ σαπιοθέμελα χαλνάει μὲ τὴν πνοή της,
καὶ ροδαλοὺς ἀνθοὺς σκορπᾷ μὲ τὸ φιλί της
τὴν ὑπαρξή μου φέρνει τώρα ἔξαγνισμένη.

Ἐξαγνισμός! Καὶ μὲ τὰ μαῦρα του ὄλα ὁ νοῦς μου
πλημμύρισεν ἀπὸ καρδίαν ἀπ' ἄκρη ὡς ἄκρη,
καὶ σῶν παληῶν μου στοχασμῶν τ' ἄχαρα μάκρη,
νάνθοῦν καινούργιους βλέπεις πόθους καὶ καημούς μου.
Κι ὅταν στὴ γῆ τῶν μακαρίων σὲ μιὰν ἄκρη
νοερὰ τὴν εἶδα, ἠλιοφῶς στοὺς οὐρανοὺς μου,
γλυκὸν ἀνάστησα τραγούδι τοὺς παλμούς μου,
καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἔχυσα τὸ δάκρυ.

Κι ἀπ' ἀγαυρὴ μιὰ δύναμη ἔξω νοῦ καὶ νόμου
συρμένος, ποῦ τὰ ναρκωμένα ζωντανεῖ
κι ἠδονορίγη μὲς στὸ εἶναι μας τρανεῖ,
ἐγοργοφέρθηκα μπροστὰ στὸ Λυτρωμό μου.
Καὶ σὰν ἀγροίκισα τὸ πρῶτο ποῦ μαγεῖ
φιλί, μοῖρα καλοδεχτὴ τοῦ νέου μας δρόμου,
τῆς Αἰωνιότης ἔνοιωσα στὸ πρόσωπό μου,
τὴ ζωοδότρα τὴν πνοὴ νὰ μὲ χαϊδεῖ.

ΑΛΚΗΣ